

[Forsvarsministeren.]

mentschefen som kronvidne. Det ærede medlem kunne med største lethed have fået oplysninger om, hvorledes hele forholdet lå, men det har det ærede medlem ikke tilstræbt.

Må jeg endelig sige, at de påstande, som „Nationaltidende“ og andre konservative aviser har fremsat vedrørende de canadiske jetjagere, aldeles ikke har taget hensyn til den pilotmangel, vi — som jeg har oplyst i dag — har her i landet, og som naturligvis i væsentlig grad må øve indflydelse på de overvejelser, der foregår.

(Kort bemærkning).

Alsing Andersen: Med hensyn til den danske befolknings bedømmelse af NATOs politik og dansk udenrigspolitik iøvrigt skal jeg nøjes med overfor det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) at henvise til resultaterne af de politiske valg, der fandt sted i Danmark i fjor. Jeg tror, det er det bedste barometer for, hvordan befolkningen bedømmer den politik, der føres.

Det ærede medlem hr. Fuglsang, der stadig forsøger at reducere mine oplysninger til nogle tossede rygter, som man ikke skal tage hensyn til, vil jeg gerne — hvad jeg ikke fik tid til før, fordi taletiden var udløbet — oplyse om, at det er oplysninger, der stammer fra den vesttyske forbundsregerings presse- og informationskontors bulletin af 26. november 1953. Det er et officielt dokument, som er kendt alle vegne; det har aldrig været dementeret, heller ikke fra sovjet-russisk side, og derfor vil det ærede medlem hr. Fuglsang heller ikke kunne dementere det her i dag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til beslutning af folketinget (om frigivelse af importen af sagomel). [Af Oluf Pedersen].

(Forslaget til beslutning findes i tillæg A. sp. 3265; fremsættelsen findes i tidenden sp. 5216).

Forslaget sattes til forhandling.

Ministeren for handel, industri og søfart (Lis Groes): Det ærede medlem hr. Oluf Pedersen har rejst spørgsmål om frigivelse af sagomel, og sagen har allerede været drøftet ganske kort her i tinget. Jeg vil gerne fremhæve, som jeg sagde det sidst, at kartoffelmelsordningen hviler på en ordning, der blev truffet i en for landbruget vanskelig tid, i 1933, og må ses som et led i de forskellige kriseordninger, der dengang blev truffet. I det bind af tidenden, som jeg har gennembladet i denne anledning, finder jeg her sammen med denne ordning kriseforanstaltninger for husmænd samt oprettelse af en krisefond, og ordningen må sikkert ses i sammenhæng hermed. Jeg indrømmer, at der i dag ikke er megen anledning til at foretage kriseforanstaltninger for landbruget, og man kunne måske derfor se på, om der skulle være grund til at tage fat på noget i den ordning, der i øjeblikket gælder for kartoffelmelet.

Da ordningen i sin tid blev vedtaget, blev den vedtaget af partierne med undertagelse af det parti, det ærede medlem repræsenterer, og såfremt folketingets partier i dag skulle være kommet til den overbevisning, at en afvikling er på sin plads, er jeg naturligvis helt parat til at drøfte en sådan afvikling. Jeg vil gerne understrege, at hele problemet ikke er så farlig stort. Der har indenfor ordningen i det sidste år været leveret 1½ million søkke kartofler, og disse kartofler er avlet i de egne i landet, der betegnes som de særlig magre; derfor har sagen en social side.

Med hensyn til kartoffelmelet iøvrigt kan jeg tænke mig, at det ærede medlem finder det ganske hyggeligt at drille mig lidt med en sådan sag på baggrund af min tidligere stilling i forbrugerrådet. Jeg personlig vil gerne have sagomel blandet i kartoffelmel i min husholdning. Forleden deltog jeg i et stort husmoderstævne på Nyborg Strand, og da der skulle være diskussion bagefter, tænkte jeg, at man nok ville tage fat på dette spørgsmål. Der var også ganske rigtigt en af repræsentanterne, der stod op og talte om dette spørgsmål, men så føjede hun til: jeg vil gerne takke ministeren for det standpunkt, hun har taget, for vi kan sandelig godt bruge kartoffelmel! Det kan altså de dygtige husmødre; de mindre dygtige vil gerne have lidt sagomel.